

Małgorzata Karczewska, Maciej Karczewski

Paprotki Kolonia, st. 41, gm. Miłki,
woj. suwalskie, AZP 21-73/73

Informator Archeologiczny : badania 29, 73-74

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

żuźła stwierdzono wzdłuż ścian i przy dnie obiektu, natomiast wnętrze walca (zdeformowanego w części południowej) zajmowała przepalona, spumeksowana polepa. Obiekt ten bez wątpienia związany jest z wytopem żelaza i był wtórnie wykorzystany do celów gospodarczych (duża ilość fragm. naczyń zasobowych na jego stropie).

W wykopie 2/95 odkryty został piec garncarski, który na poziomie odsłonięcia (30 cm) miał rzut wydłużonego owalu o wymiarach 3,9 x 1,3 m. Obiekt miał przekrój nieckowaty, z maksymalnie przegłębioną na 1,05 m centralną częścią komory paleniskowej. Komora wypalowa znajdowała się w jego wschodniej części i miała rzut owalu o wymiarach 1,9 x 1,3 m. Na głębokości 65-75 cm odsłonięto wylepiony z gliny ruszt. W centralnej części komory paleniskowej, pod rusztem, stwierdzono obecność grud polepy, będących pozostałością konstrukcji podparcia rusztu. Piec jest silnie zniszczony, a wśród nielicznych skorup (wyłącznie w palenisku) wystąpiły ułamki m.in. ceramiki siwej.

Ostrów Szlachecki, st. 2
gm. Bochnia, woj. tarnowskie
AZP 103-62/9

Muzeum im. Stanisława Fischera
w Bochni

Badania prowadził mgr Jerzy Okoński. Finansowane przez Muzeum w Bochni ze środków KBN. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Wyeksplorowano 2 wykopy o łącznej powierzchni 21,25 m².

W wykopie 1/95 odsłonięto palenisko o rzucie wydłużonego owalu, zorientowanego w kierunku północ-południe i posiadającego dwie wyraźnie odrębne części. Zniszczone współczesnym wkopem melioracyjnym palenisko w części północnej zawierało skupisko żuźła, polepy i spalenizny o wymiarach 1,5 x 1,14 m. Jego obrys precyzyjnie wyznaczał szeroki na kilkanaście centymetrów pás przepalanej gliny calcowej. Południową część obiektu stanowiła owalna plama gliny z polepą i węglami drzewnymi, zawierająca w przekroju 2 poziomy spalenizny miąższości kilku centymetrów.

W wykopie 2/95 wyeksplorowano owalną jamę o wymiarach 2,4 x 2,08 m, zagłębioną łukowatym dnem maksymalnie na 24 cm w centralnej części wypełniska. Poziom dna wyznacza warstwa spalenizny o miąższości do 5 cm, intensywnie nasyczonej drobnymi grudkami polepy.

W wypełniskach obu obiektów znaleziono liczne fragm. przede wszystkim szerokokołnierzowych naczyń zasobowych.

Otorowo, st. 66, gm. Szamotuły, woj. poznańskie — patrz: neolit

Paprotki Kolonia, st. 41
gm. Miłki, woj. suwalskie
AZP 21-73/73

Uniwersytet Warszawski Filia w Białymstoku
Instytut Historii
Muzeum Okręgowe w Suwałkach
Urząd Gminy Miłki

Badaniami kierowali mgr mgr Małgorzata Karczewska i Maciej Karczewski. Finansowane przez Instytut Historii Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku, Urząd Gminy Miłki i Muzeum Okręgowe w Suwałkach. Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich oraz okresu wędrowek ludów.

Badania prowadzono w dn. 17 VII-31 VIII 1995 r. Objęto nimi 190,65 m² powierzchni stanowiska. Wykopy nr II i III (utrzymano ciągłość numeracji wykopów z pierwszego

sezonu badań), o wymiarach 2,5 x 10 m oraz 5 x 7,5 m, zlokalizowano na wschodnim skraju cypla zajmowanego przez stanowisko, w bezpośrednim sąsiedztwie wykopu sondażowego z 1994 r. Wykop nr IV o wymiarach 5 x 10 m wytyczono w północno-wschodniej partii cypla, w miejscu gdzie w trakcie ubiegłorocznych wierceń natrafiono na warstwę kulturową o znacznej miąższości i wysokiej zawartości związków fosforu. Wykop nr V o wymiarach 5 x 7,5 m zlokalizowano w środkowej części kulminacji cypla i połączono go rowem sondażowym o długości 27,5 m i szerokości 1 m z wykopem sondażowym z 1994 r. W celu całkowitego wyeksplorowania obiektów odkrytych w wykopach III i V poszerzono je o docięcia.

Natrafiono na 13 obiektów przestrzennych, których chronologię wiązać można z okresami wpływów rzymskich i wędrowek ludów. Sześć z nich to pozostałości pięciu ognisk i paleniska wybrukowanego kamieniami, odsłonięte w spągu warstwy kulturowej w wykopie IV. Sześć dalszych obiektów to jamy gospodarcze o różnorodnej funkcji odkryte w wykopie V. Jedna z jam zawierała na dnie mocno zerodowane żarna nieckowate. Jedyny obiekt odkryty w wykopie III nie został w całości wyeksplorowany, a ustalenie jego funkcji na obecnym etapie badań nie jest możliwe. Zarówno w obrębie warstwy kulturowej odsłoniętej w wykopach III i IV, jak też w wypełniskach wszystkich jam gospodarczych, w wybrukowanym kamieniami palenisku i jednym z ognisk natrafiono na liczny materiał zabytkowy. Składały się nań fragm. ceramiki, bryłki polepy, kości zwierzęce, kamienne rozcieracze i płyty szlifierskie. Ponadto w wykopie IV, w obrębie górnej części warstwy kulturowej, na głębokości 41 cm od stropu warstwy ornej, natrafiono na pojedynczy paciorek ze złotą wkładką.

Brak, poza wzmiankowanym wyżej paciorkiem ze złotą wkładką, znalezisk, które posłużyłyby do ustalenia precyzyjnej chronologii odkrytej warstwy kulturowej i obiektów sprawia, że wnioski dotyczące ram chronologicznych badanego stanowiska należy oprzeć na analizie ceramiki naczyniowej. Tworzy ona dość zwarty pod względem technologicznym i stylistycznym zbiór. Ogólnie możemy wydzielić naczynia grubej roboty o chropowatej powierzchni zdobionej ornamentem palcowym i zaszczypanych wylewach oraz cienkościennie naczynia o powierzchniach starannie w całości wygładzanych lub górą wygładzanych, a dołem zdobionych wyświecanymi pasmami na chropowatej powierzchni. Fakt występowania obu rodzajów ceramiki w zespołach, a także odnalezienie w wypełnisku 6 fragm. ceramiki pochodzącego z naczynia odkrytego w obiekcie 2, pozwala traktować wymienione wyżej jamy jako obiekty jednoczasowe. Podobieństwo morfologiczne, stylistyczne i technologiczne ceramiki delikatnej roboty z naczyniami odkrytymi na cmentarzysku w Paprotkach Kolonii, st. 1 oraz widoczny podobny związek ceramiki z tych obiektów z fragm. naczyń odkrytymi w obrębie warstwy kulturowej w wykopie III i IV pozwalają datować jamy na okres obejmujący pierwszą połowę I tysiąclecia naszej ery.

Materiały po opracowaniu zostaną złożone w Muzeum Okręgowym w Suwałkach.

Badania będą kontynuowane.

Równina Dolna, st. 3
gm. Korsze, woj. olsztyńskie

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Maria Wielgus. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko, I-IV w. n. e.

Stanowisko położone jest nad rzeką Guber, na piaszczystym wyniesieniu, na granicy wsi Pomnik i Równina Dolna.

Badania ratownicze cmentarzyska podjęto po stwierdzeniu wybierania piasku w obrębie stanowiska. W 1995 r. wykopy ratownicze usytuowano przy krawędzi piasznicy, licząc na to, że właściciel terenu będzie mógł wybierać piasek w miejscach pozbawionych zabytków archeologicznych. Podjęto także działania administracyjne w celu objęcia stanowiska ochroną przez wpisanie go do rejestru zabytków archeologicznych woj. olsztyńskiego.